

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/117/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010538
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121010538.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2024, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/39/2021 zo dňa 02. 02. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/39/2021 zo dňa 02. 02. 2023 bol obž. A. B. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

že dňa 10.01.2020 v čase o 09:15 hod. v Banskej Bystrici uzavrel so spoločnosťou Motor-Car Banská Bystrica, spol. s r.o., Zvolenská cesta č. 48, Banská Bystrica, IČO: 36 643 947 ako prenajímateľom, zmluvu o nájme motorového vozidla č. 024142000031, predmetom ktorej bol prenájom motorového vozidla zn. Mercedes Benz GLE 400d 4MATIC, ev. č. C. D., VIN: E., r. v. 2019, s dohodnutou dobou nájmu od 09:15 hod. dňa 10.01.2020 do 09:15 hod. dňa 14.01.2020, pričom pri prevzatí vozidla zaplatil finančnú zábezpeku vo výške 1.000,- € a prenajímateľovi pri podpisovaní zmluvy uviedol, že sa s vozidlom bude zdržiavať iba na území Slovenskej republiky, avšak s vozidlom následne ihneď odcestoval do Srbska, kde sa preukázateľne zdržiaval s vozidlom minimálne do 08:50 hod. dňa 11.01.2020, kedy bolo vozidlo naposledy lokalizované majiteľom prostredníctvom aplikácie „MercedesMe“, pričom neskôr vozidlo nebolo možné prostredníctvom tejto aplikácie lokalizovať, pretože bola vypnutá cez riadiacu jednotku vozidla, následne sa s vozidlom zdržiaval na doteraz nezistenom mieste až do dňa 13.01.2020, kedy na policajnom útvere v Katowiciach v Poľskej republike nahlásil krádež predmetného motorového vozidla, pričom s vozidlom naložil nezisteným spôsobom, čím poškodenej spoločnosti Motor-Car Banská Bystrica, spol. s r.o., Zvolenská cesta č. 48, Banská Bystrica spôsobil škodu vo výške 80.464,- €.

Za toto konanie ho Okresný súd Banská Bystrica odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesťdesiatštyri mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Motor-Car Banská Bystrica, spol. s r.o., Zvolenská cesta č. 48, Banská Bystrica, IČO: 36 643 947, škodu vo výške 80.464,- € a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, cestou ustanoveného obhajcu podal odvolanie obžalovaný A. B..

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nie je mu známe, na základe akých zákonných dôvodov bol uznaný vinným z trestného činu podvodu. Podľa jeho názoru a aj v zmysle dostupnej judikatúry, k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu nestačí, že páchatel len úmyselne konal, ale je potrebné, aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom, pričom musí ísť o úmyselný trestný čin. Základnou podstatou tohto trestného činu je, aby páchatel chcel spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce seba alebo iného obohatiť. Podľa názoru obžalovaného uvedené skutočnosti jeho konaním neboli naplnené.

Prvostupňový súd sa nesprávne stotožnil s tvrdením prokurátora, ktorý v obžalobe mal vinu preukázanú len zo skutočnosti, že obžalovaný podpísal zmluvu, kde bolo uvedené, že vozidlo nemôže vycestovať mimo SR, to, že urobil niečo iné, nemôže byť ťažiskom pre preukázanie trestnoprávnej zodpovednosti. Závery súdu prvého stupňa o vedomosti obžalovaného, že vozidlo nevrátil už pri podpise zmluvy, nie je ničím preukázané a všetko je len v rovine domnienok.

Nakoľko preukázanie viny je odvodzované z nedodržania zmluvného záväzku, je to podľa názoru obžalovaného a jeho obhajcu v rozpore nielen so základnými zásadami trestného práva, ale aj v rozpore s tým, že nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok. Odhliadnúc od hore uvedeného však má tiež aj za to, že uložený trest mal byť ukladaný bez použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., pretože sám poškodený oznámil spáchanie trestného činu, čo by malo byť poľahčujúcou okolnosťou a teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je rovnaký. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený.

V dôsledku podaného odvolania bol predložený trestný spis krajskému súdu k odvolaciemu konaniu, z ktorého krajský súd zistil, že obž. A. B. je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike vo Väznici Nové Sedlo, Žatec. Keďže obžalovaný nesúhlasil s tým, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, krajský súd nariadil vykonanie verejného zasadnutia s obžalovaným formou videokonferencie s tým, že obžalovaný bol predvedený do výsluchovej miestnosti vo Väznici Nové Sedlo, Žatec a krajský súd, resp. celý senát, obhajca a prokurátor sa s touto výsluchovou miestnosťou spojili formou videokonferencie a tak aj dňa 18.01.2024 prebehlo verejné zasadnutie, kde totožnosť obžalovaného overil pracovník, resp. príslušník ZVJS Českej republiky a taktiež si overil jeho totožnosť formou krátkych otázok ohľadne totožnosti obžalovaného aj predseda senátu.

Na verejnom zasadnutí, kde potom krajský súd podrobne zdôvodnil všetky dôkazy, ktoré boli v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní okresného súdu vykonané, predniesli svoje konečné návrhy aj obžalovaný, obhajca obžalovaného, krajský prokurátor, ako aj splnomocnenec poškodenej strany.

Naviac krajský súd si ešte pred vykonaním verejného zasadnutia vyžiadal stručné hodnotenie na osobu obžalovaného z Väznice Nové Sedlo, Žatec, z ktorého vyplýva, že tento je vo výkone trestu odňatia slobody v tejto väznici od 13.06.2023, keď predtým bol dodaný do výkonu trestu do Ostravy dňa 05.06.2023. Vo väznici je zaradený do druhej skupiny vnútornej diferenciacie, stanovený program zaobchádzania plní, pracovne nie je zaradený, lebo študuje druhý ročník stredného učilišťa. Chovanie a vystupovanie k pracovníkom väzenskej služby ČR má slušné, povinnosti vyplývajúce z vnútorného poriadku plní, v kolektíve odsúdených nemá vzťahové problémy, bol jedenkrát odmenený doposiaľ za prácu pre väznicu, potrestaný nebol.

Z tohto hodnotenia ďalej vyplýva, že je v súčasnosti vo výkone trestu na základe rozsudku Okresného súdu Blansko, sp.zn. 14T/128/2021 z 01.09.2022, kedy mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne, pričom koniec tohto trestu má stanovený na deň 27.08.2024, avšak bude potom dodaný aj do ďalšieho trestu z rozsudku Okresného súdu Ostrava z 19.05.2022, sp.zn. 12T/55/2022, kedy mu bol premenený trest odňatia slobody v dĺžke 24 dní a koniec tohto trestu má stanovený teda na deň 20.09.2024, kedy by mal byť z výkonu týchto trestov z Väznice Nové Sedlo, Žatec prepustený.

Uvedenú skutočnosť predseda senátu s novým odpisom z registra trestov na obžalovaného oboznámil na verejnom zasadnutí počas referátu trestného spisu a potom dal slovo na konečné návrhy.

V konečnom návrhu obhajca za obžalovaného uviedol, že sa podrobne pridriava písomných dôvodov odvolania tak, ako boli predsedom senátu zreferované, je toho názoru, že konanie obžalovaného nie je trestným činom a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený.

Krajská prokurátorka v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a odvolanie obžalovaného preto nepovažuje za dôvodné a navrhuje ho ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodenej strany Mercedes Banská Bystrica v konečnom návrhu uviedol, že oni sa voči rozsudku neodvolali, pretože sa stotožnili s výrokom o náhrade škody, pričom ohľadne ostatných náležitostí, ktoré vyplývajú zo zmluvy o požičaní vozidla obžalovanému, si budú vymáhať v občianskoprávnom konaní, len žiadal, aby konanie obžalovaného nebolo kvalifikované ako trestný čin podvodu, resp. sprenevery, pretože poisťovňa im uhradí škodu len ak to bude kvalifikované ako trestný čin krádeže.

Obžalovaný A. B. v konečnom návrhu uviedol, že trvá na tom, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, auto mu ukradli, krádež vozidla nahlásil v Poľsku, kľúče a technický preukaz poslal poštou poškodenej strane, ak by mu vozidlo neboli ukradli, tieto by nebol mal, je nevinný.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je v žiadnom prípade dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy správne vyhodnotil v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Tu je potrebné uviesť, že okresný súd pri vykonávaní dôkazov a hodnotení dôkazov vychádzal len z výpovedí svedkov, ktorí vo veci vypovedali, či už za poškodenú stranu alebo svedkovia, ktorí pátrali po ukradnutom vozidle, pretože obžalovaný tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, buď odmietol vo veci vypovedať, využil svoje právo nevypovedať alebo sa jednoducho na hlavné pojednávanie z vlastnej vôle nedostavil, teda v priebehu celého konania obžalovaný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti o tom, ako fakticky k danej trestnej činnosti došlo a nepoužil na svoju obranu žiadne dôkazy, ktoré by ho z nej vyvíňovali.

Okresný súd potom v odôvodnení svojho napadnutého rozsudku v súlade s týmito dôkazmi v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol podrobne, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri jednotlivom hodnotení dôkazov.

V tomto smere nie je možné sa stotožniť s obranou obžalovaného, ktorú použil v odvolaní jeho obhajca, pretože je nepochybné, že obžalovaný sám dobrovoľne uviedol, že vozidlo neopustí územie Slovenskej republiky, z dôkazov zabezpečených v trestnom spise je zrejmé, že vozidlo legálnym spôsobom nepoužilo žiadne spoplatnené úseky ciest či už v Maďarsku, na Slovensku v Čechách alebo v Poľsku a bol zachytený len pohyb obžalovaného dňa 10.01.2020 vo večerných hodinách na hraničnom prechode medzi Maďarskom a Srbskou republikou. Taktiež je nepochybné, že vozidlo sa nemalo akým spôsobom zo Srbska, kde bolo v meste Belehrad naposledy zaregistrované, dostať na územie Poľskej republiky, pretože neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by prešlo cez hranice štátov Maďarska, Slovenska, Česka alebo Poľska, sám obžalovaný prišiel do mesta Katowice, kde nahlásil krádež vozidla a keď nad druhý deň mal prísť upresniť, čo, kde a kedy sa stalo, už sa tam viacej neobjavil, všetky tieto skutočnosti spolu s výpoveďami svedkov svedčia o tom, že už v čase, keď si vozidlo požičiaval, mal úmysel ho nevrátiť a v tom sú naplnené všetky zákonné znaky trestného činu podvodu tak, ako to uviedol v obžalobe okresný prokurátor a ako to aj vo svojom rozsudku konštatoval prvostupňový súd.

V tomto smere prvostupňový súd správne uviedol všetky skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného, tieto podrobne a dostatočne presvedčivo popísal v odôvodnení rozsudku,

odvolací súd s takýmito skutočnosťami nemá žiadne pochybnosti a ani dôvody im neveriť a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v tomto smere v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje s tým, že sa s obranou obžalovaného, ktorá je uvedená v odvolaní, nemohol v žiadnom prípade stotožniť.

Ani na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaného nevysvetlil spôsob, akým by sa mohlo vozidlo, ktoré dňa 10.01.2020 prevzal v spol. Motor-car Banská Bystrica, dostať do Poľskej republiky, kde mu malo byť odcudzené, aby tým aspoň čiastočne vyvrátil všetky nepriame dôkazy, ktoré v danej trestnej veci svedčia jednoznačne proti nemu a preto krajský súd ani nemohol na tieto skutočnosti iným spôsobom reagovať ako tým, že sa s obranou obžalovaného nestotožnil.

Naviac z trestného spisu je zrejmé, že obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo Väznici Nové Sedlo, Žatec za úplne totožný skutok, ktorého sa však dopustil o 10 dní neskôr, v Českej republike, kde podobným spôsobom prevzal vozidlo Audi A6 a s týmto taktiež vycestoval do Srbskej republiky do mesta Belehrad, kde podľa jeho údajov taktiež malo byť toto vozidlo odcudzené. Aj táto skutočnosť v súvislosti s ďalšími dôkazmi založenými v trestnom spise svedčí v neprospech obžalovaného a dokrešľuje záver, že konanie, ktorého sa obžalovaný v danom prípade dopustil, je práve trestný čin podvodu tak, ako to uzavrel prvostupňový súd.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam krajský súd neuveril obrane obžalovaného a v celom rozsahu sa stotožnil s prvostupňovým rozsudkom a preto odvolanie obžalovaného A. B. zamietol ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por., keď žiadnym spôsobom ani nemohol revidovať trest, ktorý bol obžalovanému uložený a to vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, pretože tento trest mu bol ukladaný postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., keď u neho prevláda pomer priťažujúcich okolností, poľahčujúca okolnosť, ktorú navrhoval priznať obžalovanému jeho obhajca, že sám dobrovoľne nahlásil odcudzenie auta, nemohol správne prvostupňový súd prijať, keďže nie je reálne, že vozidlo, ktoré obžalovaný zobral poškodenej strane, sa vôbec v meste Katowice v danom momente, keď mu ho mali odcudziť, nachádzalo. Sám obžalovaný neuviedol na svoju obranu žiadne skutočnosti, ktoré by mohol odvolací súd zohľadniť a preto nebol dôvod ani na použitie zmierňujúceho ustanovenia ohľadne výroku o treste v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.